மிர்தாதின் புத்தகம்

THE BOOK OF MIRDAD

கண்ணதாசன் பதிப்பகம்

ஒரு கலங்கரை விளக்கமும்
ஒரு துறைமுகமுமான...

மீர்தாதின் புத்தகம்

மூலம்
மிகெய்ல் நைமி

தமிழில்
கவிஞர் புவியரசு

கண்ணதாசன் பதிப்பகம்
23, கண்ணதாசன் சாலை,
தியாகராய நகர்
சென்னை-600 017.
தொலைபேசி: 2433 26 82
கிளைகள்: மதுரை ✣ பாண்டி ✣ கோவை

"எனக்குக் கிடைத்த இந்த உயிருள்ள ஒளிவிளக்கு,
கைகளால் உருவாக்கப்பட்டதன்று.
அதைத்தான் நான் உங்களுக்கு
வழங்கப் போகிறேன். கண்களுக்கு
விருந்தாகும் அந்த விளக்கிலிருந்து
நீங்கள் அனைவரும்
உமது மெழுகுவர்த்திகளைப்
பற்றவைத்துக் கொள்ளுங்கள்.
அதோ! அது,
உங்கள் கைக்கெட்டும் தூரத்தில்தான்
இருக்கிறது.
அதன் பெயர், மிர்தாத்!"

—பெத்தார் மன்னர்

"இந்தக் கனிகள் வேண்டுமென்ற
பசி யாருக்கெல்லாம் உண்டோ,
அவர்களெல்லாம்
தமது கூடைகளை
ஏந்தி வாருங்கள்!"
—மிர்தாத்

உள்ளடக்கம்

	சபிக்கப்பட்ட துறவி...	23
	செங்குத்து மலைச் சரிவு...	28
	புத்தகம் வைத்திருந்தவர்...	40
1.	திரைகள், முத்திரைகள் பற்றிப் பேசி மிர்தாத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்...	55
2.	படைப்புச் சொல் பற்றி...	59
3.	புனித மும்மையும் சரியான சமநிலையும்...	64
4.	பொதிந்த கட்டுக்குள் உள்ள கடவுளே மனிதன்...	67
5.	கடவுளின் சொல்லும், மனிதனின் சொல்லும்...	69
6.	தலைவன், பணியாள் பற்றி...	74
7.	மிக்காயன், நரோண்டா மிர்தாதுடன் நடத்திய உரையாடல்...	77
8.	மலை வீட்டில் ஏழு துறவிகளும் மிர்தாதைச் சந்திக்கிறார்கள்	83
9.	வேதனையற்ற வாழ்வுக்கான வழி...	88
10.	நியாயத்தீர்ப்பு நாளும், நியாயத் தீர்ப்பும்...	90
11.	அன்பே கடவுளின் சட்டம்...	96
12.	படைப்பாற்றல் கொண்ட மௌனம்...	104
13.	பிரார்த்தனை பற்றி...	108
14.	இரண்டு தலைமைத் தேவர்களின் உரையாடல் இரண்டு துர்த்தேவதைகளின் உரையாடலும்...	115
15.	அவமதிப்புப் பற்றியும் புனித புரிதல் பற்றியும்...	120
16.	பணம் என்பது என்ன?..	125

17. சமாதம் லஞ்சம் கொடுக்க முயல்கிறார்... 130

18. மிர்தாத் மரணம் பற்றிப் பேசுகிறார்... 132

19. நம்பிக்கையும் தர்க்கமும். காலச் சக்கரத்தை எப்படி நிறுத்துவது?... 139

20. இறந்த பிறகு எங்கே போவோம்?... 143

21. வல்லமை படைத்த புனித விருப்பம்... 146

22. ஆண், பெண், திருமணம், பிரம்மச்சரியம்... இவற்றை வெல்பவர்... 152

23. மிர்தாத் கிழட்டுப் பசுவைக் குணப்படுத்துகிறார். முதுமை பற்றி... 161

24. உணவுக்காகக் கொல்லலாமா?... 167

25. மிர்தாத் காணாமல் போகிறார்... 172

26. மிர்தாத் தம்பேச்சால் கூட்டத்தினரை அமைதிப்படுத்துகிறார்... 176

27. உண்மையை அனைவர்க்கும் உபதேசிப்பதா? அல்லது சிறந்த சிலருக்கு மட்டுமா?.. 186

28. பெத்தாரின் அரசர், சமாதத்துடன் குகைக்கு வருகிறார்... 192

29. மிர்தாத் தப்பிவருகிறார்... 202

30. மிக்காயன் கண்ட கனவு... 210

31. மாபெரும் வீட்டு ஏக்கம்... 215

32. பாவம் பற்றியும், அத்தி இலை ஆடை அகற்றுவது பற்றியும்... 221

33. இணையிலாப் பாடகன் இரவைப் பற்றி... 231

34. தாய்க் கரு பற்றி.. 242

35. கடவுளை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில்... 250

36. உயிருள்ள விளக்குப் பற்றி... 258

37. பெருவெள்ளம் பற்றி... 263

★ இந்த முன்வாசல் வழியாகவே
உள்ளே செல்லுங்கள்...

இனி உங்களுக்குப் பசி ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பே இல்லை!

எச்சரிக்கையுடன் ஆரம்பம்!

எந்தப் படைப்பாளியாவது, தமது படைப்பு படிக்க முடியாதது என்று பயமுறுத்துவாரா என்ன?

அப்படிப் பயமுறுத்தி எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார், இதைப் படைத்திருக்கும் மிகெய்ல் நைமி!

அதனால், என் பங்குக்கான எச்சரிக்கையையும் செய்து விடுகிறேன்! என்னை மன்னியுங்கள்!

இதைப் படிக்காமல், படித்து முடிக்காமல், விட்டு விடாதீர்கள். அவ்வாறு செய்தால், அது உங்களை நீங்களே அவமதித்துக் கொண்டதாகப் போய்விடும்!

நீங்கள் ஞான நாட்டமுள்ளவராக இருந்தால், நீங்கள் படிக்கும் கடைசிப் புத்தகமாகவே இது இருக்கும்! திரும்பத் திரும்ப இதையே படிக்க வேண்டி வரும்!

உலகின் மிக மேன்மைபடைத்த நூல், கலீல் ஜிப்ரானின் 'தீர்க்கதரிசி.' அதையும் மிஞ்சிவிட்டது என்று உலக அறிஞர்கள் இதைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்!

இதை எழுதியிருக்கும் மிகெய்ல் நைமி, லெபனான் நாட்டுக்காரர். ஜிப்ரானின் ஆருயிர் நண்பர். ஜிப்ரானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அற்புதமாய் எழுதியிருப்பவர். ஜிப்ரானின் வாழ்நாள் முழுதும் அவருக்கு மிகப்பெரும் ஆறுதலாக இருந்தவர். இந்த மிர்தாதின் புத்தகத்தில் தம் நண்பரையும் மிஞ்சிவிட்டார் நைமி.

எந்த மொழியின் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் இந்தப் புத்தகம் ஓர் அறைகூவல்தான்! இந்த அரிய முயற்சியில் ஈடுபட நேர்ந்தது என் பெரும் பேறு.

இதைவிடக் கடினமான ஒரு புத்தகத்தை மொழி பெயர்க்கும் நிலை, இனி எனக்கு ஏற்படுமா என்பது சந்தேகம்தான்!

அசுரவேகம், ஆவேசப் பேச்சு, கவிதை வீச்சு, முன்னும் பின்னுமாய்ப் பின்னிப் பின்னி வரும் சிக்கலான வாக்கிய அமைப்புகள், திகைப்பூட்டும் கற்பனை வளம், அகராதிகளைக் கடந்த புதிய சொற்சேர்க்கைகள் எல்லாம் கொண்ட இந்தத் தத்துவ ஞானப்புயல், கவித்துவ அடைமழையோடு, சூறாவளியாய்ச் சுழன்றடித்து நம்மை மூச்சுத் திணர வைக்கிறது!

> "தம்மால் வெளிப்படுத்த முடியாததை
> வெளிப்படுத்த, இலட்சக் கணக்கான
> எழுத்தாளர்கள் முயற்சி செய்து
> பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால்,
> அவர்களெல்லாம் படுதோல்விதான்
> அடைந்தார்கள். அந்த முயற்சியில்
> தோற்றுப் போகாத ஒரே படைப்பு
> 'மிர்தாதின் புத்தகம்' தான்! இதன்
> சாரத்தை உங்களால் உணர்ந்து
> கொள்ள முடியவில்லை யென்றால்,
> அது உங்கள் தோல்விதானே தவிர
> அவர் தோல்வி அன்று,"

என்கிறார் மகா ஞானியான ஓஷோ!

> "இந்த அயோக்கியப் பயல், இதை
> எழுதியிருக்காவிட்டால், இதை
> நான் எழுதியிருப்பேன்!"

என்கிறார் ஓஷோ!

"If this rascal would not have written this book, I would have written this."

என்பது அவர் வாக்கு! மிகெய்ல் நைமியை 'ராஸ்கல்' என்று செல்லமாய்ப் பிரியமாய் நேசத்துடன் குறிப்பிடுவது ஓஷோவுக்கே உரிய தனிப்போக்கு! 'ஞானி குர்ஜியெஃப்' பைக்கூட *'Rascal Saint'* என்றுதான் ஓஷோ குறிப்பிடுகிறார்!

மனிதனுக்குள் பிளவுபட்டுக் கிடக்கும் இருமையை, உள்ளுணர்வில் கரைத்து, ஒருமைப்படுத்தி, அவனுக்குள் இருக்கும் தெய்விகத்தை, அவனுக்குத் திரை நீக்கிக் காட்டும் சுயதரிசனத்திற்கான தூண்டுதல் முயற்சிதான் இந்த ஞானநூலின் சாரம்.

தேடக்கிடைக்காத செல்வம்

உலக ஞான நூல்களில் மகத்தானதாகப் போற்றப்படும், 'மிர்தாதின் புத்தகம்' எளிதில் எங்கும் கிடைக்காத நூலாகவே இன்னும் இருந்து வருகிறது. ஓஷோவின் மூலமாகவே இப்படி ஒரு புத்தகம் இருப்பதை நான் அறிந்தேன். எங்குமே கிடைக்க வில்லை. தமிழகத்திலும், அண்டை மாநிலங்களிலும் தேடினேன். பலர் இதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால், யாரிடமும் இல்லை. நண்பர் கதிரவனுடன், புனா ஓஷோ ஆசிரமம் சென்று, துறவுக் கோலம் பூண்டு சில நாள்கள் இருக்க நேர்ந்தபோது மிர்தாத் கிடைத்துவிடும் என்று நம்பினேன். அங்கும் கிடைக்கவில்லை. இணைய தளமும் கைவிரித்துவிட்டது.

இதைப் பற்றிக் கட்டாயம் தெரிந்திருக்கக் கூடியவர் என் நண்பர், குருஜி அம்ரித் யாத்ரிதான் என்று, அவரை நாடினேன். அவரிடம் புத்தகம் இருக்கக்கூடும் என்பது என் நம்பிக்கை. ஆனால், அவர் சொன்னது எனக்கு அதிர்ச்சி தந்தது! தாம் அரும்பாடுபட்டு அதை வெளிநாட்டிலிருந்து தருவித்ததாகவும், ஒரு நண்பருக்குப் படிக்கக் கொடுத்து அது காணாமல் போய்விட்டதாகவும் கூறி என் ஏமாற்றத்தை அதிகரித்தார்.

புத்தகம் மிகக் கடினமானதுதான் என்றும், மூன்று முறை ஊன்றிப் படித்த பின்பே விளங்கியதாகவும் தெரிவித்த குருஜி, அதன் சில கருத்தோட்டங்களை எனக்குச் சொன்னார். என் ஆவல் அதிகரித்தது. ஏக்கம் பெரிதானது.

மிர்தாத் சொல்வது போல, 'ஏக்கம் கொணடவர்களே வெற்றி பெறுவார்கள்,' என்று, ஒரு தரிசனத்திற்காகத் தவமிருந்தேன்.

ஒருநாள் நான், ஸ்டேட் வங்கியில் பணியாற்றும் என் மாப்பிள்ளை ராஜேந்திரன் அவர்களைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன். அவர் தம்முடன் பணியாற்றும் செல்லப்பா அவர்களை அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார். அவரைப் பற்றி மாப்பிள்ளை முன்பே நிறையச் சொல்லியிருக்கிறார்.

செல்லப்பா ஒரு நவயுகச் சித்தர். அடங்காத ஞான தாகம் கொண்டவர்; தீராத தத்துவப் பசி கொண்டவர். திடீரென விடுப்புப் போட்டுவிட்டு, காடு மலை வனாந்தரங்கள் என்று அலைந்து கொண்டிருப்பார். பெரும்பாலும் இமயச் சாரலில்!

என்னுடைய மொழியாக்கத்தில் வந்துள்ள ஓஷோ நூல்கள் எல்லாவற்றையும், ஜிப்ரானின் நூல்களையும் படித்திருப்பதாகச் சொன்னார். தற்சமயம் நான் என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று கேட்டார். சொன்னேன்.

தம்மிடம் ஒரு புத்தகம் இருப்பதாகவும், அது சரியாக விளங்க வில்லை என்றும், மொழிநடை மிகக் கடினமாக இருப்பதாகவும் சொன்னார். அது என்ன புத்தகம் என்று கேட்டேன். 'புக் ஆஃப் மிர்தாத், என்று சொன்னார்!

மெய்யாகவே என் உடல் சிலிர்த்தது! நான் பரவசப்பட்டேன்! தேடிக் கிடைக்காத செல்வம் கடைசியில் கிடைத்தே விட்டது என்ற பெருமகிழ்ச்சியில், 'எங்கே வாங்கினீர்கள்?' என்று கேட்டேன். 'வாங்கவில்லை; கிடைத்தது' என்று சொல்லி, அது கிடைத்த விபரத்தைக் கூறினார்.

வடக்கே ரிஷிகேசம் பக்கம் அவர் பயணம் சென்று கொண் டிருந்தபோது, சிவானந்த நகரில் உள்ள யோக வேதாந்த கானகக் கழகத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார். சில நாள் அங்கே தங்கியிருந்த காலத்தில், நூலகத்தில் மிர்தாதின் புத்தகம் அவர் கண்ணில் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 'ஜெராக்ஸ்' பிரதி!

மற்றவர்களைப் போலவே, ஓஷோவின் மூலமாக மிர்தாதின் புத்தகம் பற்றி அறிந்திருந்த செல்லப்பா அதன் மேன்மை கருதி அதைப் பிரதி எடுக்கக் கேட்டிருக்கிறார். பலமுறை வேண்டிக் கொண்டதன் மூலம் அதைப் பிரதியெடுக்க சிவானந்த ஆசிரமம் அனுமதியளித்திருக்கிறது. மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அதைப் பிரதி யெடுத்து, அச்சில் விடுபட்ட வரிகளை, மூலப் பிரதி பார்த்து, எழுதி முழுமைப்படுத்தி, அரிய கருவூலமாய்க் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

நான் அவரிடம் அதைக் கேட்டேன். அவர், தமது பிரதியிலிருந்து இன்னொரு பிரதி எடுத்துத் தருவதாகச் சொன்னார். சில நாள்கள் கழித்து அவரைச் சந்தித்து, புதிய பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டேன். புதிய பிரதி எடுத்ததற்கான தொகையையும் அவர் வாங்க மறுத்து விட்டார். என் கைக்குக் கிடைத்தது, மூலப் பிரதியின், ஜெராக்சின் ஜெராக்சின் ஜெராக்ஸ் பிரதி!

இது தமிழுக்கு வருவதற்கு மூல காரணமான செல்லப்பா் அவர்களுக்கு, என்ன வார்த்தைகளால் எப்படி நன்றி சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மிர்தாதின் புத்தகப் பிரதியில் அதிர்ச்சி தரும் ஓர் அதிசயம், முதல் பக்கத்தில் காணப்பட்டது!

அது, மிகெய்ல் நைமியின் தாயகமான லெபனானிலிருந்து ரிஷிகேச ஆசிரமத்திற்கு அன்பளிப்பாக அனுப்பப்பட்டது.

அதை அனுப்பியவர், மேலே வடமொழி எழுத்தில் ஓம் என்று எழுதி, அதன் கீழே, 'ஓம் நமோ நாராயணா' என்று எழுதி, அதன் கீழே, 'அன்பிற்குரிய சுவாமி சிவ முக்தானந்தா அவர்களுக்கு- லெபனானிலிருந்து வரும் இந்த அன்புப் பரிசை அருள்கூர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்,' என்று எழுதி, அதற்கும் கீழே, 'ஹரி ஓம் தத்சத்' என்றும் எழுதி, அனுப்பியவர் கையெழுத்துப் போட்டிருக் கிறார். அந்தக் கையெழுத்துதான் என்னை அதிர வைத்தது!

மேலே குறிப்பிட்ட இந்து மரபார்ந்த வாசகங்களை எழுதி அனுப்பியவர் ஓர் இஸ்லாமியர்! பெயர் ஓமார்! எவ்வளவு பண்பட்ட மனிதர் அந்த ஓமார்! இந்தப் பண்பட்ட மனப் பக்குவத்தை மிர்தாதின் புத்தகம்தான் அவருக்கு வழங்கியிருக்க வேண்டும்.

எல்லாப் பணிகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, உடனே அதைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். அதை மொழி பெயர்க்கும் எண்ணமே எனக்கு எழவில்லை. எப்படியாவது படித்துப் புரிந்து கொண்டால் போதும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கியிருந்தது. ஆரம்பத்தில் முன்னுரை போல அமைந்துள்ள மூன்று அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள சுவையான உருவகக் கதையை உள்வாங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் விவகாரம் ஆரம்ப மாயிற்று!

புத்தகம் ஒரு நாவல் போல அமைந்திருந்தாலும், அதன் மொழி நடை முற்றிலும் மாறுபட்டதாய், இறுக்கமானதாய், சிக்க லானதாய், கடினமானதாய் அமைந்து திணறடித்தது.

இரண்டிரண்டு பக்கமாய் இருந்த ஜெராக்ஸ் பிரதியை, நான் பல நாள்கள் திரும்பத்திரும்ப வாசித்துக் கொண்டே இருந்தேன். அதைக் கவனித்த என் பேத்தி ஜனனி, 'இதென்ன, ஒன்றையே நீண்ட காலமாகப் படித்து வருகிறீர்களே?' என்று கேட்டாள். 'இது ஒரு தத்துவ ஞானப் புத்தகம்' என்று சொன்னேன். 'தத்துவ ஞானம் என்றால் என்ன?' என்று கேட்டாள். உயர்நிலைப் பள்ளி

மாணவியான அவளுக்கு விளங்கும் படியாக என்னால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை!

அதற்குப் பிறகு நாங்கள் சென்னை சென்றிருந்த சமயம், அவளுக்கு, ஆரம்பத்தில் உள்ள மூன்று அத்தியாயங்களின் கதையை மிக விரிவாகச் சொன்னேன். அதன் உட்பொருள் எனக்கு விளங்கியது என்றாலும், அதை விட்டுவிட்டுக் கதையை மட்டும் சொன்னேன். அதைக் கேட்ட அவள், 'ஹாரி பாட்டர்' கதை மாதிரி சுவையாக இருக்கிறது என்று சொன்னாள்!

அடுத்து, 'இதை நீங்கள் மொழி பெயர்த்தால் என்ன?' என்று கேட்டாள். மொழி பெயர்ப்புப் பற்றி என்னுள் விழுந்த முதல் விதை அது!

'அப்படி ஒரு பகுதியை மட்டும் மொழி பெயர்க்க முடியாது. அதற்குப் பின்னால் வருகிற புத்தகத்தின் தத்துவங்களை விளக்கவே இந்த ஆரம்பக் கதை' என்று அவளுக்குச் சொன்னேன்.

அதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே கண்ணதாசன் பதிப்பகம் சென்றோம். நான் முன்பு எழுதிக் கொடுத்திருந்த தாகூரின் 'கீதாஞ்சலி', 'ஏகாந்தப் பறவைகள்' தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று விசாரித்தேன்.

காந்தி கண்ணதாசன் அவர்கள், சட்டென, 'அண்ணே, அந்த 'புக் ஆஃப் மிர்தாத்' என்று ஆரம்பித்தார்! நானும் ஜனனியும் திகைத்துப் போய் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். அதைக் கவனித்த காந்தி 'என்ன?' என்றார். 'அதைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டே வந்தோம். அது எப்படி நீங்கள்– அதைப் பற்றி?' என்றேன். 'அதுதான் எண்ணத்தின் வலிமை' என்றார் அவர்.

தொடர்ந்து, 'அது கெடச்சதா?' என்றார். 'கெடச்சிருச்சு' என்றேன். அவர் பரவசத்தோடு, 'அதைப் பண்ணிடுங்க' என்றார். 'ரொம்பக் கஷ்டமான காரியம்' என்றேன். 'அதெல்லாம் நீங்க செஞ்சிடுவீங்க' என்று உற்சாகப்படுத்திச் சொன்னார் காந்தி.

எனக்கு 'வாலிபால்' என்ற கைப்பந்து ஆட்டம் நினைவுக்கு வந்தது. ஒருவர் வாகாகப் பந்தை உயரத் தூக்கி வீச, திறமைசாலி அதை ஒரே அடியில் அடுத்த பக்கத்தை நோக்கி ஓங்கி அடிப்பது போல, ஜனனி விஷயத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க, காந்தி அதை ஓங்கி என் மேல் அடித்துவிட்டது போலத் தோன்றியது!

'பார்க்கிறேன்' என்று ஊசலாட்டத்துடன் சொல்லிக் கிளம்பினேன்.

அப்புறம்தான் இதை மொழி பெயர்க்கும் நோக்கத்தோடு படிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது...

மொழி பெயர்ப்புச் சிக்கல்

ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளர் எதிர்கொள்ளும் அறை கூவலான சிக்கல் மூல மொழியின் இயற்கை, பண்பாடு தொடர்பான சிக்கல்தான்.

மூல மொழியின் இயற்கை, மற்றும் பண்பாடு, அந்த மொழிக்கே உரிய முழுப் பொருளையும், அந்த இனத்திற்கே உரிய உணர்வையும் வெளிப்படுமாறு அமைந்திருக்கும். முற்றிலும் அன்னியமான ஒரு மொழியில் அவை, கருத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்தும்; உணர்வையும் அழகையும் வெளிப்படுத்தாது.

'காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ'

-என்ற பாவேந்தரின் சொற்றொடரையோ,

'தீர்த்தக் கரையினிலே- தெற்கு மூலையில் செண்பகத் தோட்டத்திலே'

-என்ற பாரதியின் வரிகளையோ, ஓர் ஐரோப்பிய மொழியில் முழுப் பொருளோடும், முழு உணர்வோடும், முழு அழகோடும் எவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பது?

இந்தச் சிக்கல், ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து இந்திய மொழி களுக்கு வரும்போதும் ஏற்படும்.

இந்திய மொழிகளில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் போது, இவ்வகைச் சிக்கல் சற்றுக் குறைவு. தமிழ்- மலையாள மொழிகளில், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் போது இவ்வகைச் சிக்கல் மிகமிகக் குறைவு. ஏறத்தாழ மூலமொழிக்கு மிக நெருக்கமாகவோ, சில சமயங்களில் மிகச் சரியாகவோ அமைந்துவிடும் சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு.

ஒரு சொல், அது சுட்டும் பொருளின் குறியீடு மட்டுமே, ஒரே மொழியிலும் கூட. பொருளின் முழுப் பண்பை சொல் உணர்த்தாது. 'கல்' என்ற சொல் கல்லின் கனத்தை உணர்த்தாது. 'தென்னை' -அதன் உயரத்தையோ, பயன்பாட்டையோ உணர்த்தாது. 'முல்லை' -அதன் வெண்மையையோ, அளவையோ, நறுமணத்தையோ உணர்த்தாது. இந்தச் சொற்கள் சொல்லப் பட்டவுடனே, அல்லது எழுதப்பட்டவுடனே, அவற்றின் பண்புகள்

அனைத்தையும், (நம் பட்டறிவு காரணமாக) நாம் அவற்றின் மேல் ஏற்றி உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

சொற்களையே பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது, அவற்றின் வழியாகப் பொருளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

> "இங்கே சொற்கள் அல்ல முக்கியம். சொற்களால் என்ன அதிர்வு பிறக்கிறது என்பதே முக்கியம்"

-என்றுதான் மிர்தாதும் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த மொழி பெயர்ப்பில் பண்பாட்டுச் சிக்கல் அதிகமாக எழவில்லை. தத்துவ நூலாக அமைந்திருப்பதால் கருத்துகளே இதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மத்தியதரைக் கடல் நாடான லெபனானின் பின்புலம் அதிகம் அன்னியப்பட்டுப் போய்விட வில்லை.

இதன் சிக்கல் எல்லாம் மிகெய்ல் நைமியின் மொழி நடையில்தான். இது அவரால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டதுதான். உள்ளடக்கமான சிக்கலான தத்துவார்த்தத்திற்கு ஏற்ப சிக்கலான மொழியில் இதை அவர் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

இதன் மொழிநடை, எந்தத் தளத்தில் அமைந்திருக்கிறதோ, அதே தளத்திலான தமிழில் மொழி பெயர்த்துவிட முடியும். ஆனால், அதற்கு மிகுந்த காலம் பிடிக்கும். அவ்வாறு மொழி பெயர்த்தால் அது, அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினார்க்கினியர் உரைநடை போல இருக்கும்! இன்னும் தளர்த்தி, மறைமலையடிகள் நடை வரைக்கும் வரலாம். ஆனால், அதனால், என்ன பயன்? பெரும்புலவர்களின் பாராட்டைப் பெறலாமே தவிர, படிக்க முடியாது. உட்பொருள் சொற்குவியலுக்குள் மறைந்து காணாமற் போகும்.

சாதாரண வாசகர்கள் பக்கத்தில் வரவேண்டாம் என்று மிகெய்ல் நைமி குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, அவரது விருப்பத்தையும் மீறி, அனைவர்க்குமாக இதை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்றே நான் முடிந்தவரை எளிய நடையில் செய்தேன். அவர் என்னை மன்னிப்பாராக!

எளிமைக்குக் காரணமே ஓஷோதான். பதஞ்சலி, சோசோன், மிலரேபா, அஷ்டாவக்கிரர் போன்றவர்களின் தத்துவங்களைக்கூட, எல்லாருக்குமான எளிய நடையில் அழகாகச் சொன்னவர் ஓஷோ. அவரைப் பின்பற்றியே எளிய தமிழில் சொல்லத் துணிந்தேன்.

சொல்லும் கருத்தும், மொழிநடையும் சேர்ந்து சிக்கலாக இருந்தால் எப்படி?

ஒருவகையில் 'மிர்தாதின் புத்தகம்' ஒரு புதினம்தான். தத்துவார்த்தப் புதினம். மிகெய்ல் நைமியே, தொடக்கப் பகுதியைச் சற்று எளிமையாகத்தான் எழுதியிருக்கிறார். 'மிர்தாதின் புத்தகம்' என்ற பகுதிக்கு முன்னால் அமைந்துள்ள மூன்று அத்தியாயங்களில் அமைந்துள்ள சுவையான கதையை அவர் ஓரளவு எளிய நடையில் தான் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மூன்று மலைகளையும் ஏறிச் சிகரத்தை அடைந்த பிறகுதான், தத்துவதரிசனம் வாசகர்க்கு வாய்க்கும். அதற்கான பக்குவப்படுத்தலே இந்த மலையேற்றம்!

மின்வெட்டுக்களைப் போல ஆங்காங்கே வரும் வாக்கியங்களை அப்படியே மொழிபெயர்க்க முடிந்தது.

"அன்பே வாழ்வின் சாறு
வெறுப்பு, மரணத்தின் சீழ்!"

"சிறந்த பேச்சு, ஒரு நேர்மையான பொய்.
மோசமான மௌனம், ஒரு நிர்வாண உண்மை."

"எந்த வாளாலும் காயப்படுத்த முடியாத
சுதந்தரக் காற்றைப்போல் திகழுங்கள்."

போன்ற வாக்கியங்கள் அவை. சில இடங்களில் அவர் சாகச வித்தை செய்திருக்கிறார்.

சான்றாக:

Nothing can serve save it be served by serving.

And nothing can be served except it serve the serving.

இப்படி ஒரு கருத்து இரண்டு வாக்கியங்களில். இதை அப்படியே சொல்லுக்குச் சொல் இறுக்கமாக மொழி பெயர்த்தால், வாசகர்க்கு மூச்சுத் திணறல்தான் ஏற்படும்! வாசகர் கண்கள் அதைத் தாண்டி அப்பால் நகர்ந்து விடும்.

இதன் காரணமாக விளக்கவுரை, விரிவுரை சொல்வதும் தவறாகிவிடும். ஆகவே, மூலக் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையில், இரண்டொரு சொற்களைச் சேர்த்து,

"பணிவிடைகளால் பணிவிடை செய்தே ஆகவேண்டு
மென்றால், எதுவுமே பணிவிடையைக் காப்பாற்றாது.